

בית משפט השלום באילת

04 פברואר
2015

עש"א 6967-12-14 לומדעת מכשירי כתיבה בע"מ נ' בנק
דיסקונט אילת 11003

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

המערערת: לומדעת מכשירי כתיבה בע"מ חברות, 511902942

נגד

המשיב: בנק דיסקונט אילת 11003 סניפי בנקים, 17

נוכחים:

ב"כ המערערת – עו"ד קריספין
ב"כ המשיב – עו"ד מוסקוביץ

פרוטוקול

ב"כ המערערת:

אנו מחפשים עדיין את המסמך, יש לנו עוד מסמך אחד, הרי אנו מחוברים למחשב ובכל יום יכולים לראות מה קורה בבנק דרך האינטרנט ואנו יודעים ורואים את הערך של התנועות. ביום חמישי, בסוף יום העבודה של הבנק נכנסה מרשתי לחשבון, וגם לפני כן, כדי לוודא שאנו לא חורגים, וגם בסוף אותו יום כאשר הבנק כבר סגור לא נמצא השיק של ה – 6,100. יכול להיות שהם עשו את הפעולה הזאת אחרי שהבנק סגור, יכול להיות.

אני רוצה לדעת בדיוק באיזה שעה עם עשו את הפעולה הזאת. לי היה מסמך שאני מתקשה למצוא, שביום 20 לחודש בשעה שהבנק כבר סגור לא היה השיק הזה. אני מסתמך על מסמך שכרגע אין לי. גם אם זה היה ביום 20 לחודש אחרי שעות הפעולה של הבנק אז אי אפשר להחזיר לנו את השיק. בתקנות כתוב מה זה יום עסקים, יום שבו הבנק מקבל קהל בסניפיו, יום שישי הבנק באילת לא פועל.

הבנק, לא סוד שהתנכל בשלב מסוים למרשתי ואני אסביר, בשלב מסוים הכל התהפך, בית המשפט נתן צו שלא תהיה הגבלה, יש צו כזה גם בהסכמתם, רק מה – הם ביקשו שיקים כדי להמשיך להתנהל, הבנק סירב לתת להם שיקים, זה בניגוד להחלטה.

בית משפט השלום באילת

04 פברואר
2015

עש"א 6967-12-14 לומדעת מכשירי כתיבה בע"מ נ' בנק
דיסקונט אילת 11003

דבר נוסף, הם ביקשו מהבנק להעביר לחשבון אחר בשעה 12:00 בבנק אחר, יש הוראת קבע 1,290 ₪, מתי הבנק ביצע את זה? רק בשעה 16:36, אני מציג מסמכים. מה קרה בגלל העיכוב הזה? קיבלנו החזר שיק מהבנק הקודם.

נניח שהוא הפקיד אותו בבוקר וברישומים הוא מופיע אחרי שהבנק סגור, מה אני יכול לעשות? אני מפנה לעמוד 3 לערעור, בעמוד 3 יש דוגמאות של חריגה כאשר לא הייתה מסגרת בכלל והייתה התנהלות, היה הסכם, אמרתי רק בשלב מסוים הקשרים ביניהם, לקראת הסוף. הלקוח התנהל בלי מסגרת אשראי תקופה מסוימת, המסגרת ניתנה לו ביולי 2014, אני אסביר גם למה ניתן אשראי, ההסבר הנכון הוא שבגלל שהיה מבצע צוק איתן, הוא נסע לתל אביב וביקש מסגרת אשראי. עד אותו מועד לא הייתה מסגרת אשראי, אין חולק על כך.

אני מפנה לעמוד 3 לעתירה סעיף ג', דוגמאות שהייתה חריגה 25,000 ₪ וכיבדו, 31,000 ₪ כיבדו, 19,000 ₪ כיבדו וכן הלאה וכן הלאה, יש פה הסתמכות מסוימת, זה לא תלוש מהמציאות.

אני מחזיק דוחות רווח והפסד של החברה ואני רואה רווחים של החברה בכל השנים האלה, חברי ציין איזשהו תהליך שקרה לפני כמה שנים שהגבילו לו את החשבון ולשמחתנו באנו לדיון והם חזרו בהם והגענו להסכמה שהשיק מבוטל ואין הגבלה, למה? הייתה שריפה בעסק, העסק נקלע לקשיים באותה תקופה, הסכימו איתנו הבנק ובזה זה נגמר, אז לבוא ולציין היום שהייתה פעם קודמת הגבלה זה לא נכון.

דבר נוסף, סעיף 10(3) לחוק מאפשר הסתמכות על התנהלות הבנק כלפי הלקוח, וכך נעשה גם במקרה דנן.

יש פה כוח בלתי סביר של הבנק וטעות בשיקול דעת. הרי מטרת החוק הייתה למנוע מכת מדינה שהייתה באותה תקופה ובעקבותיה נחקק החוק, יש הצעת חוק ולפי הצעת החוק היו

בית משפט השלום באילת

04 פברואר
2015

עש"א 6967-12-14 לומדעת מכשירי כתיבה בע"מ נ' בנק
דיסקונט אילת 11003

מימדים אדירים של ריבוי שיקים שחזרו. זה לא המצב עכשיו ובטח אי אפשר להפעיל את המצב של אז על המקרה דנן.

אני יכול להפנות למאמר של משפט בממשל תשס"ע, מצטט. מאמר שניתן על ידי אליהו בן טובים ומנחם פסטרנק. במאמר מדובר במפורש על הכוח שניתן לבנק שהוא כוח שלטוני, שלא לכך כיוון המחוקק. המחוקק נתן לפקיד בבנק את הכוח להוציא לפועל ולתת פסק דין ורק לאחר מכן שהנפגע יבוא לבקש סעד מבית המשפט. זה המצב, אנו נמצאים בערעור כשאנו מבקשים את הסעד מבית המשפט לאחר שאותו פקיד בנק, רם ככל שיהיה, מנהל בנק או מנהל סניף, פשוט פוגע במידה בלתי סבירה ובלתי מידתית בעסק שהוקם משנת 1987, מנהל את עסקיו באילת ללא רבב. אם אוכל להציג את המסמכים מחזורים של למעלה מ- 300-400 אלף ש"ח רווח בכל שנה.

אני מפנה לחוקי היסוד ואני סבור שהבנק פעל בצורה גסה, בניגוד לחוק יסוד חופש העיסוק, הפגיעה בלתי מידתית ואינה עונה על הנדרש בדרישה של המחוקק. אני מפנה לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו, בהחלטה שרירותית בלתי סבירה של פקיד לאחר שאותו פקיד באותו בנק תמך את היחסים החוזיים בין הצדדים ואפשר מספר רב של פעמים כפי שצינתי למערערת להיות בחריגה, כך התנהלו הצדדים, כי הבנק ידע שיש כיסוי, הבנק ידע שיש שיקים והבנק יודע שכל 02 לחודש וכל 15 לחודש יש כרטיסי אשראי שנכנסים עם תזרימים של אותו עסק, זה לא עסק בקריסה, זה עסק שמרוויח גם היום.

אני צירפתי פסיקה בעתירה ואני מבקש להתייחס גם אליה, ואני אוסיף ואטען כי אם הבנק היה ממתין עוד מספר ימים בודדים, שיק אחד היה נעלם מהרשימה היות והוא ניתן שנה קודם לכן, אז מה הבעיה פה אני לא מבין. מדובר על הבדל של מספר ימים ואז היא לא הייתה נכנסת להגבלה. לא מדובר בחברה שנוהגת להחזיר שיקים או לא לכבד שיקים, מדובר פה במקרה, ועל פי נספח ב' שצירפתי אני מבקש כדי לאשש את הטענות, לבקש מהבנק לדעת באיזה שעה הכניסו את אותו שיק לרשימה, אם זה אחרי שעות העבודה הרי שהבנק סגור.

בית משפט השלום באילת

04 פברואר
2015

עש"א 6967-12-14 לומדעת מכשירי כתיבה בע"מ נ' בנק
דיסקונט אילת 11003

היא הפקידה את כל הכספים ביום ראשון, שבת וחג על פי החוק לא נחשבים ימי עסקים אם הבנק סגור, לכן מדובר על 24 שעות של סכום זניח באחוזים.

חברי מסתמך על פסק דין 4456/97, הנסיבות שם שונות כל כך מהמקרה שלנו, שם מדובר על חריגות במאות אלפי שקלים, ולמרות ששם הבטיחו להפקיד מיליון ארבע מאות ₪ ובסופו הפקידו רק מחצית הסכום, רק אז הפעילו את הסנקציה באותו פסק דין ומדובר על חריגה של 700,000 ₪ ולא כמו במקרה דנן.

אני מפנה לשני פסקי דין של בית המשפט המחוזי, אחד מהם בב"ש על ידי כב' השופט יוסף אילון, 531/06 בר"ע, שם בית המשפט דחה את הערעור של הבנק, הוא קיבל את טענות אותו בעל עסק או אותו בן אדם, אדון שמעון, ודחה את הערעור של הבנק.

פסק דין נוסף של בית משפט מחוזי 1051/06 ע"א שניתן בהרכב, גם שם ערער הבנק ובית המשפט דחה את הערעור והעדיף את גרסת אותה חברה כנגד אותן טענות של הבנק.

בניגוד לטענת הבנק, לא קיבלה המערערת הודעה בדואר אלא רק בפקס, וגם זאת בשל פנייה שראתה חיוב בעמלת הגבלה ורק בגלל פנייה כזו בכלל המערערת גילתה את זה. אילו היו שולחים גם את הדואר ואת האזהרה מספר הימים הזה היה משאיר אותנו לכאורה ללא הגבלה.

מדובר בשיק הראשון שניתן ביום 06.12.13 והסירוב היה ביום 21.11.14, מדובר במספר ימים, לכן ההתעקשות של הבנק היא לא כי היא עוברת עבירה, הרי הבנק ימשיך להתנהל, זה לכאורה חיוב מהמחוקק להפעיל את אותה סנקציה. היות והבנק בחר בדרך של התנהלות ובהסכמה כן לכבד חריגות קודם לכן כי ידעו שהכספים נכנסים, אם הם מסתכלים על ההתנהלות של המערערת ניתן לראות כרטיסי אשראי בכל 02 לחודש ובכל 15 לחודש, ככל שהייתה חריגה זעירה ככל שתהיה היא כוסתה למחרת. הסנקציה פה קיצונית, יש בה פגיעה קשה בחברה, מנגד לבנק לא יגרם כל נזק ובטח לא לאינטרס הציבורי שבגיניו חוקק החוק.

בית משפט השלום באילת

04 פברואר
2015

עש"א 6967-12-14 לומדעת מכשירי כתיבה בע"מ נ' בנק
דיסקונט אילת 11003

אטען גם כנגד פסק הדין שצירף חברי, למרות ששם לא הייתה הגבלה וזה לטובתנו, אבל פסק דין בערכאה אחרת שניתן במסגרת אזרחית אינו קביל בערכאה אחרת. אני מפנה לפסק דין 11-01-19827, שוחקה נ' שוחקה, כב' השופט האטף, פורסם בבו ביום 27.02.12.

אוסף כי מתוך אותו מאמר שציינתי, ההסתמכות, כאן הגיעו למסקנה כי תנאי האשראי, ההסתמכות בפועל צריכה להילקח בחשבון על ידי בית המשפט, ואני מצטט.

כמו שציינתי, העליתי מספר דוגמאות שכאשר הם רוצים הם משתמשים בחוק, כשהם לא רוצים הם לא משתמשים בחוק, בלי פיקוח, הכוח אצלם.

מדובר פה בעסק שפועל כפי שציינתי משנת 1987 ללא רבב, ולמרות החלטת בית המשפט שניתנה לא להגביל את החשבון, הראיתי לבית המשפט מחד שהם סירבו לתת שיקים להמשך הפעילות התקינה של החברה עד למועד הדיון היום, וכפי שהצגתי בפני בית המשפט מסמכים, גרמו להם נזק נוסף בכך שלא קיבלו הוראה להעביר בזמן סכום נמוך של 1,290 ₪ לבנק אחר בגין הוראת קבע שם ובגין כך נגרם שם נזק. מתי הם מעבירים את ההוראה – מתי שנסגר הסניף השני. כך נהגו גם עכשיו.

אני מבקש לקבל את הערעור, במאזן ההסתברויות הנזק שייגרם למערערת הוא כבד לאין שיעור. מאידך לבנק לא יגרם שום נזק.

החלטה

מדפי החשבון של החברה ניתן לראות שמדובר בחברה שלפחות בהתנהלותה הכספית היא כושלת, כאשר חשבונה נמצא ביתרת חובה רוב הזמן. לטענת החברה והבנק מסכים לכך, בשעתו לא היה לחברה מסגרת אשראי בכלל, חשבונה הוגבל על ידי הבנק אולם הבנק נעתר

בית משפט השלום באילת

04 פברואר
2015

עש"א 6967-12-14 לומדעת מכשירי כתיבה בע"מ נ' בנק
דיסקונט אילת 11003

לבקשת החברה, תירץ זאת במבצע צוק איתן והחברה קיבלה מסגרת אשראי אולם גם זה לא עזר לה והמשיכה להתנהל ביתרת חובה וחרגה ממסגרת האשראי פעם אחר פעם, ומשמשכה החברה שיקים בסכום העולה על מסגרת האשראי פעל הבנק על פי חוק כפי שהוא מצווה לפעול והחזיר את אותם השיקים.

החברה טענה היום באריכות רבה עד מאוד, הפנתה אותי לפסקי דין ומאמרים והעלתה טענות מן היקב ומן הגורן, אלא שבעיה אחת מרכזית בכל טיעוניה של המערערת, המערערת טוענת בקצרה כי שלושה שיקים שסורבו על ידי הבנק הופקדו ביום ו' שאינו יום עסקים, היא הפקידה כסף ביום העסקים הבא ולכן הבנק לא היה צריך לסרב לשיקים, אלא שמדפי חשבון הבנק שצורפו על ידי המערערת עולה כי אותם שיקים הוצגו ביום ה' בשבוע ומילות החוק הן ברורות בעניין זה, כלומר כאשר החברה המערערת מסרה את אותם שיקים למי שמסרה ורשמה עליהם תאריך פרעון מסוים, היה עליה לרשום תאריך זה כאשר היא סבורה שעל הבנק לפרוע את השיק באותו מועד.

מדפי חשבון הבנק שצורפו עולה כי באותו יום בו הופקד השיק, כאמור יום חמישי בשבוע, הייתה חריגה של המערערת ממסגרת האשראי.

התופעה חוזרת על עצמה לפחות באותם שלושת השיקים הנטענים מהימים 21.11.14 ו – 06.12.14, כאשר מדפי החשבון עולה כי שלושת השיקים הללו, האחד מהם הופקד ביום 20.11.14 והשניים האחרים הופקדו ביום 05.12.13, כך שמדובר ביום חמישי בשבוע והבנק החזיר את השיקים כשהוא פועל לפי מחויבותו על פי חוק.

הבנק הוא גוף עסקי שמעוניין להרוויח כסף ולכן אין לו שום סיבה לפעול נגד אינטרס של לקוח זה או אחר אלא שהוא מחוייב לפעול על פי חוק, ואם לא יעשה כן הרי ימצא עובר על החוק.

המערערת אשר התנהלותה כפי שמשקף מדפי החשבון אינה מציגה תמונת מצב של חברה יציבה ורווחית, כאשר ניתן לראות ששיק בסך 6,000 ₪ מוחזר לה בחוסר כיסוי, וגם לטענתה

בית משפט השלום באילת

04 פברואר
2015

עש"א 6967-12-14 לומדעת מכשירי כתיבה בע"מ נ' בנק
דיסקונט אילת 11003

שלה היא צריכה להתנהל מיום ליום ולבחון בכל רגע נתון אם יש או אין חריגה ממסגרת האשראי ולרוץ ולנסות לכסות את אותה חריגה, הדברים לא מעידים על חברה יציבה ורווחית.

במצב דברים שכזה כאשר העובדות שנטענו אינן נכונות, הייתי מצפה ממנה לבוא לבית המשפט בטיעון אחר, טיעון שהוא יותר בבחינת בקשה לפנים משורת הדין, אלא שמערערת בחרה לתקוף את הבנק, מכפישה אותו, טוענת שהוא פועל בחוסר תום לב, פועל בגסות, שיש לו אינטרס לגרום נזק למערערת, טענות שלא מצאתי בהן מאומה, מה שכן מצאתי זה שיש בכך פגיעה של ממש בבנק המשיב ללא שום סיבה שהיא.

לאור כל האמור לעיל הערעור נדחה בזה והמערערת תישא בהוצאות ההליך בסך 12,000 ₪.

צווי הביניים שניתנו – בטלים.

ניתנה והודעה היום ט"ו שבט תשע"ה, 04/02/2015 במעמד הנוכחים.

ליאור ברינגר, שופט

הוקלד על ידי שני פרידמן